

ใบจุดสีน้ำตาล

พืชที่รับผลกระทบ : ข้าว
สาเหตุ : เชื้อรา

ลักษณะการทำลาย

ในช่วงที่มีฝนตกกระจายการแพร่ระบาดเกิดจากสปอร์ของเชื้อราปลิวไปตามลม และติดไปกับเมล็ด พบมากในนาข้าวและนาชลประทาน ที่ปลูกข้าวในทุกภาค ตัวแผลที่ใบข้าว พบมากในระยะแตกกอมีลักษณะเป็นจุดสีน้ำตาล รูปกลมหรือรูปไข่ ขอบนอก สดของแผลมีสีเหลือง บางครั้งพบแผลไม่เป็นวงกลมหรือรูปไข่ แต่จะเป็นรอยเปื้อนคล้ายสนิมกระจัด กระจายทั่วไปบนใบข้าว แผลยังสามารถเกิดบนเมล็ดข้าวเปลือก (โรคเมล็ดต่าง) บางแผลมีขนาดเล็ก บางแผลอาจใหญ่คลุมเมล็ดข้าวเปลือก ทำให้เมล็ดข้าวเปลือกสกปรก เสื่อมคุณภาพ เมื่อนำไปสีข้าวสารจะหักง่าย

เกษตรกรสามารถป้องกัน

1. ถ้าอาการของโรคใบจุดสีน้ำตาลรุนแรงทั่วไป 10% ของพื้นที่ใบ ในระยะข้าวแตกกอ หรือในระยะที่ต้นข้าวตั้งท้องใกล้ออกรวง เมื่อพบอาการใบจุดสีน้ำตาลที่ใบธงในสภาพฝนตกต่อเนื่อง อาจทำให้เกิดโรคเมล็ดต่าง ควรพ่นด้วยสารป้องกันกำจัดเชื้อรา เช่น อีดีเฟนฟอส คาร์เบนดาซิม แมนโคเซบ หรือ คาร์เบนดาซิม + แมนโคเซบ ตามอัตราที่ระบุในฉลากความปลอดภัยต่อตัวผู้ใช้และสภาพแวดล้อม
2. กำจัดวัชพืชในนา ดูแลแปลงให้สะอาด และใส่ปุ๋ยในอัตราที่เหมาะสม
3. ใส่ปุ๋ยโปแตสเซียมคลอไรด์ (0-0-60) อัตรา 5 - 10 กิโลกรัมต่อไร่ ช่วยลดความรุนแรงของโรค

อารักขาพืชนนท์

โรคแคงเกอร์

ลักษณะการทำลาย

เชื้อแบคทีเรียทำลายได้ทุกส่วนของต้นทั้งใบอ่อน กิ่ง และผลมะนาว ทำให้เกิดเป็นแผลตกละเก็ดนูนสีน้ำตาลอ่อนถึงแก่ ทั้งใบ กิ่งและผล แผลจะขยายใหญ่ขึ้นเห็นเป็นวงซ้อนๆกัน ต่อมาจะเหลืองแห้งและหลุดร่วงไป มักพบในช่วงที่ฝนตกติดต่อกันอากาศจะลูกกลมติดกับใบอ่อนที่เกิดบาดแผล จากนั้นหนอนซอนใบเข้าทำลายอาการเริ่มแรกที่เราพบเห็น เป็นจุดฉ่ำน้ำใสๆเท่าหัวไม้ขีดไฟและจะเริ่มขยายใหญ่ขึ้น ตรงกลางแผลจะตกละเก็ดนูนขึ้นสีน้ำตาลอ่อน ส่วนอาการที่เกิดตามกิ่งอ่อนและผลจะพบแผลตกละเก็ดนูนขึ้นสีน้ำตาลเช่นเดียวกัน แผลที่กิ่งและผลอาจจะแตกเป็นแผลทำให้เกิดยางไหลลูกกลมไปยังใบทำให้ใบหลุดร่วงและกิ่งแห้งตายไปในที่สุด

เกษตรกรสามารถป้องกัน

1. ตัดแต่งส่วนที่เป็นโรคเผาทำลายไม่ขยายพันธุ์จากต้นแม่ที่เป็นโรคแคงเกอร์
2. พ่นน้ำส้มควันไม้ที่ตกตะกอนแล้ว อัตรา 150 - 200 ซีซีต่อน้ำ 20 ลิตร ทุกครั้ง ที่มะนาวแตกใบอ่อน โดยเฉพาะช่วงฝนตกติดต่อกันให้พ่นทุกๆ 5 - 7 วัน
3. พ่นสารป้องกันกำจัดโรคพืช ดังนี้
 - คอปเปอร์ออกไซด์คลอไรด์ 85%WP อัตรา 40 - 60 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร
 - บอโดมิทเจอร์ (จุณสีผสมปูนขาว อัตรา 1 : 1) 300 + 300 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร

พืช : มะนาว

เชื้อสาเหตุ : แบคทีเรีย

Xanthomonas campestris pv. *citri*

อารักขาพืชนนท์

เพลี้ยจักจั่นมะม่วง

ลักษณะการทำลาย

ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยจะทำลายใบอ่อน ช่อดอก ก้านดอก และยอด โดยจะดูดน้ำเลี้ยงจากช่อดอกทำให้แห้งและดอกร่วง ติดผลน้อยหรือไม่ติดเลยระหว่างที่เพลี้ยจักจั่นดูดกินน้ำเลี้ยงจะถ่ายมูลมีลักษณะเป็นน้ำเหนียวๆ คล้ายน้ำหวานติดตามใบ ช่อดอก ผล และรอบๆ ทรงพุ่ม ทำให้มะม่วงเปียกเยิ้ม ต่อมาตามใบ ช่อดอกจะถูกปกคลุมโดยเชื้อราดำ ถ้าปกคลุมมากก็จะกระทบต่อการสังเคราะห์แสงใบที่ถูกดูดน้ำเลี้ยงในระยะเพลสลาต ใบจะบิดงอโค้งลงด้านใต้ใบตามขอบใบจะมีอาการปลายใบแห้ง แผลงชนิดนี้พบระบาดทั่วไปทุกแห่งที่ปลูกมะม่วงพบได้ตลอดทั้งปี เมื่อมะม่วงเริ่มแทงช่อดอก จำนวนเพลี้ยจักจั่นจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและสูงขึ้นเรื่อยๆ จนระยะดอกตูม มีปริมาณสูงสุดเมื่อดอกใกล้บาน และจะลดลงเมื่อมะม่วงเริ่มติดผล ซึ่งจะไม่พบบนผลเมื่อมะม่วงมีขนาดเท่านิ้วหัวแม่มือ

เกษตรกรสามารถป้องกัน

1. หมั่นสำรวจในระยะที่ใบอ่อน ถ้าพบเพลี้ยจักจั่นฝอยปริมาณน้อยให้ตัดส่วนที่ถูกทำลายไปเผาทิ้ง
2. เมื่อสำรวจพบปริมาณเพลี้ยจักจั่นฝอยทำลายยอดอ่อนเกินกว่า 50% ของทั้งหมดที่สำรวจในระยะมะม่วงแตกใบอ่อน ให้ใช้สารเคมีดังนี้
 - ไซเปอร์เมทริน 25% EC อัตรา 30 - 40 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร
 - คาร์บาริล 85% WP อัตรา 45 - 60 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร
 - แลมป์ด้าไซฮาโลทริน 2.5% EC อัตรา 10 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร

พืชที่รับผลกระทบ : มะม่วง

อารักขาพืชนนท์

โรคแอนแทรคโนสพริก

ลักษณะการทำลาย

อาการเริ่มต้นจะพบต่อมาแผลจะแห้งเป็นสีน้ำตาลหรือดำ หรือเป็นจุดสีเหลืองส้มหรือน้ำตาลดำเป็นวงๆ เรียงซ้อนแผลเป็นจุดเล็กสีน้ำตาลรูปร่างไม่แน่นอน และค่อยๆ ขยายวงกว้าง อาการที่ผลพริกเริ่มเป็นแผลหรือจุดเข้าเป็นแอ่งยุบ ลักษณะอาจกลมหรือไม่แน่นอน ขนาดตั้งแต่จุดเล็กๆ ไปจนเต็มความกว้างของผลพริก อาจมีแผลเดียวหรือหลายแผลก็ได้ เชื้อจะเข้าทำลายผลพริกได้ทุกระยะ หากเป็นระยะที่ผลพริกยังอ่อน จะทำให้ผลพริกคดโค้งงอ หรือบิดเบี้ยวขึ้น ตั้งแต่เริ่มเป็นผลเล็กๆ จนโตเต็มที่และสุกแดงแล้ว โดยแผลจะอยู่ด้านในผลลักษณะคล้ายตัวกุ้งแห้ง พริกที่เป็นโรคมักแสดงอาการให้เห็นชัดเจนบนผลพริกที่แก่จัดหรือผลสุก โรคนี้ถ้าเกิดกับต้นกล้า จะทำให้ต้นกล้าแห้งตาย

เกษตรกรสามารถป้องกัน

1. ถ้าเลือกใช้เมล็ดพันธุ์จากต้นที่ไม่เป็นโรคหรือคลุกเมล็ดพันธุ์ก่อนปลูกด้วยสารเคมีป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น แมนโคเซบก่อนหว่าน หรือแช่เมล็ดในน้ำอุ่น 50 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที หรือคลุกเมล็ดพันธุ์ด้วยเชื้อราไตรโคเดอร์มา
2. เมื่อพริกเริ่มติดผลควรพ่นสารป้องกันกำจัดโรคพืชเป็นระยะๆ ด้วยสารสารเคมีที่มีประสิทธิภาพ เช่น เบนโนมิล คาร์เบนดาซิม แมนโคเซบ คอลโรทาโลนิลใช้สารเคมีจำพวก มาเน็บไซเน็บ ไซแรม เคปแทน แอนทราโคล ไดโพลทาแทน วามีนเอส-เดอโรซาน หรือเบนเลท อัตราส่วนตามที่กำหนด ทุก 5 ถึง 15 วัน ขึ้นอยู่กับความรุนแรงของโรค

พืชที่รับผลกระทบ : พริก
สาเหตุ : เชื้อรา

อารักขาพืชนนท์